

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VI kadencja

Druk nr 1963

SPRAWOZDANIE

KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

o rządowym projekcie ustawy o rolnictwie ekologicznym (druk nr 1924).

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu - po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 24 kwietnia 2009 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi do pierwszego czytania.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 7 maja 2009 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 7 maja 2009 r.

Sprawozdawca

/-/Roman Kaczor

Przewodniczący Komisji

/-/Leszek Korzeniowski

USTAWA
z dnia 2009 r.
o rolnictwie ekologicznym¹⁾

Art. 1.

Ustawa określa zadania oraz właściwość organów administracji publicznej i jednostek organizacyjnych w rolnictwie ekologicznym w zakresie wykonania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 834/2007”, oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) certyfikat – świadectwo, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia nr 834/2007;
- 2) producent ekologiczny – podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007;
- 3) produkcja ekologiczna – produkcję ekologiczną w rozumieniu art. 2 lit. a rozporządzenia nr 834/2007;
- 4) produkty – produkty wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007;
- 5) przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego – przepisy rozporządzenia nr 834/2007 i przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie przepisów tego rozporządzenia oraz przepisy ustawy i aktów wykonawczych do ustawy;
- 6) produkty rolnictwa ekologicznego – produkty uznane za ekologiczne w rozumieniu art. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007;
- 7) środki do produkcji ekologicznej – produkty i substancje, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 834/2007;
- 8) wprowadzanie do obrotu:
 - a) w odniesieniu do produktów – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1, z

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.),

- b) w odniesieniu do środków do produkcji ekologicznej – czynności w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia, o którym mowa w lit. a.

Art. 3.

Do postępowania w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 4.

1. Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, przyjmują podmioty upoważnione do działania w rolnictwie ekologicznym jako jednostki certyfikujące, zwane dalej „jednostkami certyfikującymi”.
2. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, upoważnia, na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji, do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia Komisji nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 334 z 12.12.2008, str. 25), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1235/2008”.
3. Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, lub wniosek o upoważnienie do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1235/2008, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”.
4. Jednostka certyfikująca i Główny Inspektor, w zakresie swojej właściwości określonej w ust. 1 i 2, mogą wystąpić o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych w zgłoszeniu podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, lub we wniosku o upoważnienie do importu produktów rolnictwa ekologicznego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1235/2008, lub w dokumentach do nich dołączonych, jeżeli jest to niezbędne odpowiednio do stwierdzenia spełniania określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego warunków do prowadzenia tej działalności lub dokonania tego importu.
5. Podjęcie działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego przez producentów ekologicznych, o których mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, nie wymaga zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007.
6. Jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi, do 10 dnia każdego miesiąca, wykaz producentów ekologicznych, którzy:

- 1) dokonali zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, i spełnili określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego warunki do prowadzenia tej działalności,
- 2) zostali wyłączeni z kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzonej przez tę jednostkę,
- 3) dokonali zmian w zgłoszeniu podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia Komisji nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 889/2008”

– według stanu za poprzedni miesiąc.

7. Wykaz, o którym mowa w ust. 6:

- 1) zawiera informacje określone w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008;
- 2) przekazuje się na formularzach opracowanych i udostępnionych jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu – z zastosowaniem tego oprogramowania lub tego systemu.

Art. 5.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa upoważnia, w drodze decyzji, do działania jako jednostka certyfikująca podmiot ubiegający się o to upoważnienie.
2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, jest określany zakres upoważnienia i nadawany numer identyfikacyjny.
3. Podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca składa wnioski do ministra właściwego do spraw rolnictwa, określając zakres wnioskowanego upoważnienia.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia, w zakresie objętym wnioskiem, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do:
 - 1) Głównego Inspektora o:
 - a) wydanie opinii dotyczącej spełnienia przez podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3,
 - b) przeprowadzenie działań sprawdzających w zakresie niezbędnym do potwierdzenia spełnienia przez podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca wymagań określonych w art.

27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3; do działań sprawdzających stosuje się przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczące postępowania kontrolnego;

- 2) podmiotu ubiegającego się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3.
6. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi kopie dokumentów, które były podstawą wydania tej decyzji.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, odmawia podmiotowi ubiegającemu się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca udzielenia tego upoważnienia, jeżeli podmiot ten nie spełnia w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.
8. Do zmiany upoważnienia do działania jako jednostka certyfikująca przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 6.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej w przypadkach określonych w art. 27 ust. 8 i ust. 9 lit. d rozporządzenia nr 834/2007. Cofnięcie upoważnienia może nastąpić w całości lub w części, w jakiej jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań wynikających z zakresu upoważnienia określonego w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć w całości upoważnienie jednostce certyfikującej w przypadku nieprzekazania wykazu producentów, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, lub przekazania go niezgodnie z określonym terminem, lub przekazania go niezgodnie z określoną formą lub sposobem.
3. Cofnięcie upoważnienia jednostce certyfikującej następuje w drodze decyzji, przy czym cofnięcie upoważnienia na podstawie ust. 1 następuje na wniosek Głównego Inspektora.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi informację o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej na podstawie ust. 1 lub 2.
5. Główny Inspektor informuje producentów ekologicznych objętych przez daną jednostkę certyfikującą kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1, o cofnięciu upoważnienia tej jednostce na podstawie ust. 1 lub 2, w zakresie cofniętego upoważnienia.
6. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej na podstawie ust. 1 lub 2 producent ekologiczny może pozostawać poza kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzoną przez jednostkę certyfikującą przez okres nie dłuższy niż 60 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna.

7. W okresie, o którym mowa w ust. 6, uprawnienia jednostki certyfikującej, w tym uprawnienia do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, producentów ekologicznych pozostających poza kontrolą jednostki certyfikującej, wykonuje Inspekcja.
8. Kontrola, o której mowa w ust. 7, jest prowadzona w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, na zasadach i w sposób określony na podstawie tego artykułu i w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu oraz w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

Art. 7.

1. Jednostki certyfikujące działają w zakresie udzielonego im upoważnienia, w tym prowadzą kontrolę w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, na zasadach i w sposób określony na podstawie tego artykułu i w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu.
2. Jednostka certyfikująca powiadamia Głównego Inspektora i pozostałe jednostki certyfikujące o:
 - 1) odmowie wydania certyfikatu,
 - 2) zaistnieniu sytuacji, o której mowa w art. 27 ust. 5 lit. d zdanie drugie lub art. 30 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007– w terminie 14 dni od dnia odmowy wydania certyfikatu – w przypadku, o którym mowa w pkt 1, lub zaistnienia sytuacji, o których mowa w pkt 2.

Art. 8.

1. Inspekcja sprawuje nadzór nad jednostkami certyfikującymi oraz nadzór nad produkcją ekologiczną.
2. W ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor sprawdza prawidłowość działania jednostek certyfikujących w zakresie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym:
 - 1) prowadzi analizy danych i informacji dostarczanych przez jednostki certyfikujące;
 - 2) prowadzi audyty i dokonuje inspekcji jednostek certyfikujących w zakresie stosowania przez nie procedur kontrolnych, posiadanych środków technicznych i kwalifikacji posiadanych przez osoby prowadzące kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, oraz dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli;
 - 3) przekazuje jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne;
 - 4) nakazuje wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem jednostek certyfikujących;
 - 5) może żądać od jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych danych i informacji związanych ze sprawowanym nadzorem;
 - 6) może sprawdzić u producentów ekologicznych prawidłowość kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzonej przez jednostki certyfikujące.

3. Główny Inspektor w ramach nadzoru nad produkcją ekologiczną, oprócz kontroli prowadzonej przez Inspekcję na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, może sprawdzić u producentów ekologicznych, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, czy produkcja ekologiczna jest zgodna z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do producentów ekologicznych wprowadzających wyłącznie do obrotu detalicznego produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007.
5. Nadzór nad:
 - 1) jednostkami certyfikującymi jest sprawowany na zasadach i w sposób określony na podstawie art. 27 rozporządzenia nr 834/2007 i przepisów wydanych na podstawie tego artykułu oraz przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego;
 - 2) produkcją ekologiczną jest sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.
6. Główny Inspektor może powierzyć prowadzenie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 6 oraz ust. 3, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanemu dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwemu ze względu na miejsce, w którym mają być prowadzone te czynności.
7. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 oraz ust. 3, producenci ekologiczni zapewniają pracownikom Inspekcji dostęp do jednostek produkcyjnych w rozumieniu art. 2 lit. f rozporządzenia nr 889/2008 oraz udostępniają dokumenty i informacje, a także udzielają pomocy w zakresie niezbędnym do sprawdzenia skuteczności kontroli, o której mowa w art. 27 ust. 9 lit. b rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 9.

1. Inspekcja gromadzi i przechowuje dane i informacje o producentach ekologicznych.
2. Główny Inspektor udostępnia, na wniosek zainteresowanego podmiotu, dane i informacje dotyczące produkcji ekologicznej i producentów ekologicznych.
3. Jednostka certyfikująca:
 - 1) ogłasza na administrowanej przez tę jednostkę stronie internetowej wykaz producentów ekologicznych, z wyłączeniem osób fizycznych,
 - 2) udostępnia, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wykaz producentów ekologicznych – objętych kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzoną przez tę jednostkę.
4. Wykaz, o którym mowa w ust. 3, zawiera, oprócz informacji, o których mowa w art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, dane i informacje dotyczące produktów rolnictwa ekologicznego wytworzonych przez każdego z producentów ekologicznych. Dane i informacje obejmują przynajmniej wielkość produkcji eko-

logicznej poszczególnych produktów rolnictwa ekologicznego wytworzonych przez każdego z tych producentów.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie porównywalności danych i informacji ogłaszanych lub udostępnianych przez jednostki certyfikujące, objętych tym wykazem.

Art. 10.

1. Inspekcja wykonuje zadania i posiada kompetencje określone dla odpowiedniego organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia nr 1235/2008.
2. Zadania i kompetencje, o których mowa w ust. 1, są wykonywane na zasadach i w sposób określony w art. 32 i 33 rozporządzenia nr 834/2007 i w przepisach wydanych na podstawie tych artykułów oraz w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

Art. 11.

1. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez producenta ekologicznego, w drodze decyzji:
 - 1) wydaje pozwolenie na zastosowanie odstępstw, o których mowa w art. 9 ust. 4, art. 18 ust. 1, art. 27 ust. 4, art. 36 ust. 2–4, art. 39, art. 40 ust. 1 lit. a ppkt (v) i lit. b oraz ust. 2, art. 42, art. 47, art. 95 ust. 1 i 2 oraz w przypisie nr 1 do tabeli w sekcji A załącznika nr VIII rozporządzenia nr 889/2008, na wniosek o ich zastosowanie;
 - 2) odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie, jeżeli w wyniku prowadzonych czynności stwierdzi, że nie zostały spełnione przesłanki do zastosowania odstępstw wymienionych w pkt 1.
2. Główny Inspektor, w drodze decyzji:
 - 1) wydaje pozwolenie na zastosowanie odstępstw, o których mowa w art. 29 ust. 1, w wierszu pierwszym pkt 6 załącznika nr II oraz w tiret trzecie lit. a pkt 1.1 załącznika nr VI rozporządzenia nr 889/2008, na wniosek o ich zastosowanie;
 - 2) odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie na zastosowanie odstępstw wymienionych w pkt 1, na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 889/2008.
3. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora, udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.
4. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się opinię jednostki certyfikującej dotyczącą spełniania przesłanek do zastosowania wnioskowanego odstępstwa.

Art. 12.

1. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa:

- 1) jest organem właściwym do utworzenia komputerowej bazy danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia nr 889/2008, a następnie administruje tą bazą danych;
 - 2) w drodze decyzji, rejestruje, odmawia rejestracji, zmienia lub cofa rejestrację w bazie danych, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy dostawca nie spełnia warunków określonych w art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 889/2008;
 - 3) opracowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa roczne, zbiorcze sprawozdanie dotyczące stosowania, na podstawie ust. 4, w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, zawierające informacje wymienione w art. 54 rozporządzenia nr 889/2008.
2. Wniosek o rejestrację lub zmianę rejestracji w bazie danych, o której mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.
3. Producent ekologiczny ubiegający się o pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, składa wniosek do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez tego producenta.
4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w drodze decyzji, na zasadach określonych w art. 45 rozporządzenia nr 889/2008, wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 13.

W sprawach dotyczących pozwoleń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 12 ust. 4, a także rejestracji w bazie danych, o której mowa w art. 12 ust. 1, nie pobiera się opłat.

Art. 14.

1. Inspekcja Handlowa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007.
2. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą

działalność w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.

3. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli podmiotu prowadzącego działalność w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia tej działalności dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.
4. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a Głównym Inspektorem.

Art. 15.

1. Inspekcja Weterynaryjna współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.
2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.
3. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007 przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.
4. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na siedzibę zakładu w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 8.02.2005, str. 1), na wniosek Głównego Inspektora, prowadzi kontrolę w tym zakładzie w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.
5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Głównym Lekarzem Weterynarii a Głównym Inspektorem.

Art. 16.

1. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.
3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007 przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.
4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej kontroli, na wniosek Głównego Inspektora, prowadzi kontrolę w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.
5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa a Głównym Inspektorem.

Art. 17.

1. Jednostka certyfikująca przekazuje:
 - 1) ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w formie papierowej oraz za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, do dnia 31 października każdego roku, wykaz producentów w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy spełnili określone wymagania dotyczące produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego, według stanu za ten rok;
 - 2) Głównemu Inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku – wykaz, a do dnia 31 marca każdego roku – sprawozdanie, o których mowa w art. 27 ust. 14 rozporządzenia nr 834/2007, które zawierają dane i informacje zebrane przez tę jednostkę, wynikające z posiadanego przez nią zakresu upoważnienia do działania w rolnictwie ekologicznym.
2. Zgłoszenia błędów lub pomyłek w informacjach zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku następującego po roku przekazania tego wykazu.
3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla celów postępowania dowodowego w postępowaniu prowadzonym w sprawach związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym, na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, stanowi dokument urzędowy w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz sposób jego przekazywania, mając na względzie uzyskanie informacji związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.
5. Wykaz i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora jednostkom certyfikującym i przekazuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu lub sprawozdania – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

Art. 18.

1. Środki do produkcji ekologicznej oraz produkty i substancje, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, których stosowanie nie prowadzi do naruszenia celów lub zasad określonych w tytule II tego rozporządzenia lub ogólnych kryteriów tego artykułu mogą być oznakowane określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia lub terminem „eko” lub „bio”.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne oceniające i potwierdzające zgodność środków do produkcji ekologicznej, o których mowa:
 - 1) w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzenia tej zgodności, oraz prowadzące wykazy tych środków,
 - 2) w art. 16 ust. 4 rozporządzenia nr 834/2007, z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzenia tej zgodności, oraz prowadzące wykazy tych środków– biorąc pod uwagę doświadczenie tych jednostek w prowadzeniu takich badań oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób oceniających i potwierdzających zgodność środków do produkcji ekologicznej w tych jednostkach.

Art. 19.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki produkcji ekologicznej, w zakresie pozostawionym do określenia przez państwo członkowskie lub właściwy organ państwa członkowskiego w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, mając na względzie zakres dopuszczalnych odstępstw, obowiązywanie okresów przejściowych oraz zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki produkcji ekologicznej w zakresie nieokreślonym w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych

w trybie przepisów tego rozporządzenia, mając na względzie zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach;

- 2) warunki stosowania w rolnictwie ekologicznym środków do produkcji ekologicznej do celów innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, mając na uwadze warunki określone w art. 16 ust. 4 tego rozporządzenia;
- 3) warunki lub sposób znakowania w rozumieniu art. 2 lit. k rozporządzenia nr 834/2007 lub kontroli produktów rolnictwa ekologicznego w zakresie żywienia zbiorowego w rozumieniu art. 2 lit. aa rozporządzenia nr 834/2007, mając na względzie zapewnienie wiarygodności i przejrzystości kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- 4) rodzaje nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalne środki, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane stosować, mając na względzie zapewnienie wiarygodności i przejrzystości kontroli w rolnictwie ekologicznym.

Art. 20.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, uznaje prywatne normy, o których mowa w art. 42 rozporządzenia nr 834/2007, dotyczące warunków, jakie powinny być spełnione przy produkcji ekologicznej zgodnej z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego.

Art. 21.

1. Kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1, jest prowadzona przez osoby, które zostały wpisane do rejestru, w zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia tej kontroli określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 13, zwane dalej „inspektorami rolnictwa ekologicznego”.
2. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, prowadzi Główny Inspektor.
3. Do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, może być wpisana osoba:
 - 1) która posiada wiedzę teoretyczną i praktyczną niezbędną do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, potwierdzoną zdaniem egzaminem albo
 - 2) wobec której decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna.
4. Osoba wpisana do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana do zdawania egzaminu co 3 lata przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.
5. Osobie wpisanej do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie do tego rejestru zawierające informacje o rodzajach specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, oraz imienną pieczęć.

6. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, następuje w przypadku:
 - 1) śmierci;
 - 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8, niezrzetelnego lub stronniczego prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1.
7. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, następuje w przypadku:
 - 1) rezygnacji złożonej przez inspektora rolnictwa ekologicznego w zakresie tych rodzajów specjalizacji;
 - 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8, oczywistej nieudolności lub niedbałości przy prowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, w zakresie tych rodzajów specjalizacji;
 - 3) upływu 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, chyba że przed upływem tego okresu inspektor rolnictwa ekologicznego ponownie zda egzamin w zakresie tych rodzajów specjalizacji.
8. Wpisu albo skreślenia z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w ust. 6 pkt 2 i ust. 7 pkt 2 dokonuje się na podstawie decyzji wydanej przez Głównego Inspektora.
9. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w ust. 6 pkt 1 i ust. 7 pkt 1 i 3 następuje z mocy prawa, bez wydawania decyzji.
10. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.
11. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, zawiera imiona i nazwiska osób wpisanych do tego rejestru oraz informację o zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1.
12. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.
13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) potwierdzane egzaminem, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, rodzaje specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1,
 - 2) szczegółowy zakres zagadnień, których znajomość jest wymagana do uzyskania poszczególnych rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1,
 - 3) warunki i sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, w tym jego dokumentowanie,
 - 4) sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej,
 - 5) wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, i wzór imiennej pieczęci, o której mowa w ust. 5,

- 6) wysokość i sposób wnoszenia opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej
- mając na względzie rzetelność i przejrzystość przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, zapewnienie spełniania przez jednostki certyfikujące warunków określonych w art. 27 ust. 5 lit. b ppkt (ii) rozporządzenia nr 834/2007 oraz rzeczywiste koszty przeprowadzenia egzaminu i funkcjonowania komisji kwalifikacyjnej.

Art. 22.

Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie przekazywania informacji oraz występowania do Komisji Europejskiej i państw członkowskich w zakresie określonym w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 23.

Na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, z budżetu państwa można:

- 1) udzielać dotacji na:
 - a) prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - b) dofinansowanie badań związanych z uznaniem środka do produkcji ekologicznej za spełniający wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - c) dofinansowanie kosztów kontroli producentów ekologicznych,
 - d) dofinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych w rolnictwie ekologicznym;
- 2) dofinansować realizację umów lub porozumień zawieranych w ramach międzynarodowej współpracy dotyczącej koordynacji badań dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 24.

1. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 4 ust. 6, lub przekazuje go niezgodnie z określonym terminem, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8,
- 2) nie wykonuje obowiązku powiadomienia określonego w art. 7 ust. 2 lub wykonuje ten obowiązek niezgodnie z określonym terminem,
- 3) nie przekazuje danych lub informacji, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5, lub przekazuje nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje,

- 4) nie ogłasza lub nie udostępnia wykazu, o którym mowa w art. 9 ust. 3, lub ogłasza lub udostępnia go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub ogłasza lub udostępnia ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą utrudnić porównywalność danych lub informacji objętych tym wykazem,
 - 5) nie przekazuje wykazu lub sprawozdania, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, lub przekazuje je niezgodnie z określonym terminem, lub przekazuje je niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz lub to sprawozdanie zawierające nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 8
- podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający rok wymierzenia tej kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

2. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) wydaje certyfikat dla produktów niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego lub dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, a nieznajdujących się w zakresie upoważnienia określonym w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1,
- 2) uznaje okres, w którym była prowadzona produkcja ekologiczna, lub okres konwersji w rozumieniu art. 2 lit. h rozporządzenia nr 834/2007 niezgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego lub dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, a nieznajdujących się w zakresie upoważnienia określonym w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1,
- 3) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, niezgodnie z zasadami lub sposobem określonym na podstawie art. 27 rozporządzenia nr 834/2007 lub z zasadami lub sposobem określonym na podstawie tego artykułu lub w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu,
- 4) nie wykonuje działań naprawczych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4,
- 5) działa niezgodnie z zakresem udzielonego upoważnienia,
- 6) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, lub przekazuje go niezgodnie z określonym terminem, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą istotnie wpływać na udzielaną producentom ekologicznym pomoc finansową,
- 7) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, za pośrednictwem osób niewpisanych do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1, lub w zakresie niezgodnym z zakresem rodzajów specjalizacji do prowadzenia tej kontroli

- podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.
3. Kara pieniężna:
- 1) o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż 5% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary;
 - 2) o której mowa w ust. 2, nie może być wyższa niż 10% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary.
4. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 lub 2, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji.
5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli jednostka certyfikująca nie osiągnęła przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia kar pieniężnych.
6. Postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 6, Główny Inspektor wszczyna na wniosek Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Art. 25.

1. Kto:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 8, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
 - 2) utrudnia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 8, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
 - 3) wprowadza do obrotu:
 - a) środek do produkcji ekologicznej niespełniający wymagań określonych na podstawie art. 16 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 834/2007,
 - b) produkt lub substancję, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, prowadząc do naruszenia celów lub zasad określonych w tytule II tego rozporządzenia lub ogólnych kryteriów tego artykułu
- które zostały oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd co do spełniania wymagań określonych na podstawie art. 16 rozporządzenia nr 834/2007, w tym przez oznakowanie określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia lub terminem „eko” lub „bio”, lub zostały oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd, co do możliwości stosowania w rolnictwie ekologicznym, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzony do obrotu środek, produkt lub substancję;
- 4) wprowadza do obrotu produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007, nie został oznakowany lub został oznakowany

- z naruszeniem art. 23–26 tego rozporządzenia, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 5) wprowadza do obrotu produkt:
- a) jako produkt rolnictwa ekologicznego, który nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia lub
 - b) który został oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego, z naruszeniem art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007
- podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 500 zł;
- 6) działa jako jednostka certyfikująca bez wymaganego upoważnienia, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.
2. Kto wprowadza ponownie do obrotu produkt, środek lub substancję tego samego rodzaju, która nie odpowiada wymaganiom określonym odpowiednio w przepisach wymienionych w ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 ze względu na to samo naruszenie, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonego naruszenia – odpowiednio zgodnie z ust. 1 pkt 3, 4 lub 5, podwyższonej o wysokość kar wymierzonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia czynności kontrolnych.
3. Kara pieniężna:
- 1) o której mowa w:
 - a) ust. 1 pkt 1, 2 lub 6, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji,
 - b) ust. 1 pkt 3, 4 lub 5, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych wojewódzkiego inspektora w drodze decyzji,
 - c) ust. 1 pkt 4 lub 5, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007 wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej w drodze decyzji;
 - 2) o której mowa w ust. 2, jest wymierzana przez organ, którego właściwość została określona zgodnie z pkt 1 w drodze decyzji.
4. Niezależnie od wymierzenia kary pieniężnej podmiot wprowadzający do obrotu:
- 1) środek, produkt lub substancję, o których mowa w ust. 1 pkt 3, lub produkt, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest obowiązany do:
 - a) niezwłocznej zmiany oznakowania na oznakowanie, które nie wprowadza w błąd co do:
 - spełniania przez ten środek, produkt lub substancję wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub rozporządzenia nr 889/2008, w tym niezawierającego określenia „eko-

logiczny” lub pochodnej tego określenia lub terminu „eko” lub „bio” lub

– możliwości stosowania w rolnictwie ekologicznym tego środka, produktu lub substancji, lub

b) niezwłocznego wycofania tego środka, produktu lub substancji z obrotu na własny koszt;

2) produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007, nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem art. 23–26 tego rozporządzenia w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest obowiązany do niezwłocznego oznakowania zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007 lub do niezwłocznej zmiany oznakowania na oznakowanie zgodne z tymi przepisami, lub do niezwłocznego wycofania tego produktu na własny koszt.

Art. 26.

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i 25, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.
2. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.
3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i 25, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej.
4. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾).

Art. 27.

W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.³⁾) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Wojewódzki inspektor, z zastrzeżeniem ust. 2, w drodze decyzji, może:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 214, poz. 1346 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

- 1) zarządzić w toku kontroli ograniczenie wprowadzania do obrotu, wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu produktów albo wstrzymanie świadczenia usług, albo niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa;
- 2) nakazać przedsiębiorcy, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.⁴⁾), wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu w jego punktach sprzedaży całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości może odnosić się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego.
2. W przypadku stwierdzenia naruszenia art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁵⁾), wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.
3. Wojewódzki inspektor może upoważnić inspektora do wydania w jego imieniu w toku kontroli decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2.
4. Decyzja, o której mowa w ust. 1 i 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.
5. Właściwość miejscową organu Inspekcji w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się według miejsca przeprowadzania kontroli.
6. Informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w ust. 1, dotyczące zafałszowania artykułów rolno-spożywczych, podaje się do publicznej wiadomości, z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.”

Art. 28.

1. Certyfikaty zgodności wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność do dnia upływu terminu ich ważności.
2. Do okresu konwersji w rozumieniu art. 2 lit. h rozporządzenia nr 834/2007 zalicza się udokumentowany okres przestawiania na produkcję metodami ekologicznymi rozpoczęty przed dniem wejścia w życie ustawy.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1346 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

3. Do środków do produkcji ekologicznej nieznajdujących się w wykazie prowadzonym przez jednostkę organizacyjną ustanowioną zgodnie z art. 18 pkt 1 lub 2 przepis art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. a, w odniesieniu do tych środków, stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 18 ust. 1 lub 2.
4. Warunki, jakie powinny być spełnione przy produkcji ekologicznej, wynikające z prywatnych norm uznanych zgodnie z art. 20 stosuje się do dnia wejścia w życie przepisów określających warunki, jakie powinny być spełnione w tym zakresie zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub określonych na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1. Z dniem wejścia w życie tych przepisów, uznanie prywatnych norm, o którym mowa w art. 20, podlega zmianie lub cofnięciu w zakresie, w jakim wymagania te zostaną określone zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1.
5. Do dnia 31 grudnia 2010 r. kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1, może być prowadzona przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1.
6. Upoważnienia wydane jednostkom certyfikującym na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, pod warunkiem że jednostki certyfikujące upoważnione na podstawie przepisów dotychczasowych przedłożą ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
7. Na podstawie dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw rolnictwa wyda zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 lub, w drodze decyzji, cofnie upoważnienie jednostce certyfikującej w zakresie, w jakim jednostka ta nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.
8. Do wydania zaświadczenia albo decyzji, o których mowa w ust. 7, art. 5 ust. 5 stosuje się odpowiednio.
9. Po wydaniu zaświadczenia albo decyzji, o których mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi:
 - 1) kopie dokumentów, które były podstawą wydania tego zaświadczenia – w przypadku spełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 lub
 - 2) informację o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej – w przypadku niespełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie, w jakim jednostka ta nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.
10. Do cofnięcia upoważnienia i kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, przepisy art. 6 ust. 5–8 stosuje się odpowiednio.
11. Zachowuje się numery identyfikacyjne nadane jednostkom certyfikującym przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 29.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ustawy, o której mowa w art. 30, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 30.

Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 93, poz. 898 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 541 i Nr 147, poz. 1033).

Art. 31.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 24 ust. 2 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Warszawa, dnia 12 maja 2009 r.

Min.MD/1170/09/DP/dk

Pan
Leszek Korzeniowski
Przewodniczący Komisji Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym, zawartego w sprawozdaniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 maja 2009 r. (druk nr 1963), wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) i art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przedłożonym sprawozdaniem (pismo sygn. RRW -0150-127/2009; druk nr 1963),

pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy będący przedmiotem przedłożonego sprawozdania jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi